

вилното съотношение на горнитѣ условия, и било поради естествено прирастване или неиздължения срѣщу законенъ, типично лихварство, селенитѣ се намиратъ при недостатъчни вече за нуждитѣ имъ стопанства или свършено се лишатъ отъ такива. Но което е интересно и наизидателно за противопоставянето ни на прѣзookeанното емигриране, е че между българскитѣ селени не се забѣлѣзва това внушително емигриране въ градоветѣ, какъвто е случая съ много страни, на първо мѣсто Италия. Обратно, по-вече се емигрира отъ градоветѣ въ селата, отколкото отъ селата въ градоветѣ. Отъ тукъ и свърсѣмъ бавното нарастване на послѣднитѣ (съ изключение на София, като столица — прѣдимно бюрократическо и по-интернационално срѣдище — която въ 1880 година е имала само 20900 ж. а днесъ по вече отъ 100000). За смѣтка на тѣй биуцето въ очи слабо развиване на нашитѣ градове — дължимо най-вече на земледѣлието което ангажира 80% отъ населението въ селата — доскоросни паланки и села днесъ сж обрнати въ внушителни градчета или градове. Уголѣмяванитѣ прѣдимно съ естествено прирастване градове, дори на мѣста сж или въ застой или смалени.

Прѣди да посочимъ нѣкои отъ локалнитѣ причини за прѣзookeанното емигриране на нашитѣ селени — земледѣлци, нека изтъкнемъ или по-скоро подчъртаемъ характерното и, не дай Боже, многозначущо за едно близко бждаще прѣдимно вътрѣшно — политическо явление подъ стопански етикетъ — именно движението на земледѣлцитѣ или зараждането на *земледѣлческа партия* у насъ. Колкото и нѣкои отъ идеолозитѣ на това движение, като водители, да го използватъ за различни смѣтки, намираме се прѣдъ движение — първа тѣй осезателна и колективна реакция срѣщу ненормалния ни, вътрѣшенъ държавно-политически развой. Земледѣлческата партия у насъ е